

CENA NUMERU

15 gr.

PRENUMERATA:
Miesięcznie we Lwowie 3 zł 30 gr., kwartalnie 9 zł 40 gr., z dostawą do domu i w całej Polsce z przesyłką pocztową 3 zł 60 gr., kwartalnie 10 zł 20 gr., zagranicą miesięcznie 5 zł 50 gr., kwartalnie 16 zł.

KURJER LWOWSKI

wychodzi codziennie o godzinie 6 rano.

Redakcja i Administracja
ul. Ossolińskich 15
Telefon redakcji 32-19, w nocy 29-19.
Telefon administracji 19.
Konto PKO 140.561.
Adres dla telegramów: Kurjer Lwowski, Lwów.
Rękopisów nie zwraca się.
Redaktor naczelny przyjmuje: od 5-6 po południu.

Upiorne widma przeszłości.

Lwów, 27 sierpnia.

(h) Warszawska Rada Związków Zawodowych uchwaliła, dla poparcia postulatów strajkujących metalowców, ogłosić z dniem 28 bm. rozpoczęcie strajku generalnego w stolicy. O ile więc do jutra nie dojdzie do uzgodnienia postulatów pracowników zawodu metalurgicznego ze stanowiskiem przemysłowców, stoimy przed brzemieniem w skutkach wypadkiem zupełnego zamarcia życia robotniczego w stolicy.

Równocześnie ze strony rządu rebione są najofiarniejsze wysiłki w kierunku ustabilizowania zachwianego kursu złotego oraz ochrony naszego życia gospodarczego imienia ogółu obywateli przed niebezpieczeństwem dewaluacji naszego pieniądza.

Zdaje się, że nie potrzeba długich wywodów na to, aby udowodnić słabość, która zachodzić musi między niekorzystnym stanem naszej waluty, a tego rodzaju wydarzeniami, jak proklamacje generalnych strajków.

Pomijając już psychiczny wpływ takich wiadomości na giełdy całego świata, co nie jest wcale rzeczą małej wagi, narzuca się wprost ów ścisły związek między akcją, podjętą przez strajkujących metalowców, a najbardziej podstawową przyczyną niekorzystnego stanu naszej waluty, jaką jest bierność naszego bilansu handlowego.

Z czego się owa bierność wywodzi? Rzecz prosta, że z tego, iż nie potrafimy — wskutek wysokich kosztów — produkować czegokolwiek na eksport. Po za produktami rolnymi i częściowo kopalnianymi, nie możemy niczego eksportować albowiem przemysł nasz niezdolny jest do jakiegokolwiek konkurencji z zagranicą.

Postulaty robotników metalurgicznych, idące w kierunku dalszej znacznej podwyżki zarobków i tak już przekraczających niejednokrotnie marzenia przeciętnego pracownika umysłowego, są niczem innym, jak krokiem zmierzającym ku nawrotowi owego nieszczęsnego systemu gospodarczego z przed kilku laty, którego cechą był wyścig między drożyzną a dewaluacją.

Czy przewódcy ruchu zawodowego, nie wahający się proklamować strajk w najniekorzystniejszym dla Państwa momencie, nie zdają sobie jednak sprawy z tego, iż ofiarą ta-

10 milionów dolarów na wzmocnienie kursu złotego.

Wiedeń, 26. 8. (PAT.). „Neue Fr. Presse“ z Waszyngtonu: Z kół finansowych donoszą, że Federal Reserve Bank udzielił Polsce kredytu w złocie 10 milionów dol. Jako zabezpieczenie ma służyć zdeponowanie złota w wysokości 10.5 milj. Transakcja ta pomyślana jest jako kredyt celem wzmocnienia kursu

—XO OX—

Rozstrzygnięcie sporu polsko-niemieckiego.

przez międzynarodowy trybunał rozjemczy na niekorzyść Polski.

Haga, 26. 8. (Tel. wł.). W wielkiej sali pałacu sprawiedliwości ogłoszona dziś została decyzja pełnego międzynarodowego Trybunału rozjemczego w formalnej sprawie kompetencji Trybunału co do sporu polsko - niemieckiego, dotyczącego fabryki w Chorzowie i wyłączenia 12 wielkich niemieckich posiadaczy ziemskich w województwie śląskim. Decyzja o-

bejmuje 30 stronicy wywodów prawnych i uznaje kompetencję międzynarodowego Trybunału sprawiedliwości. Trybunał zastrzegł, że wyrok nie przesądza w niczym stanowiska jego co do meritum sprawy, który rozważany być musi w osobnej rozprawie i polecił prezydium ustalenie związanych z nią terminów.

—O—

Motywy polskie zostały odrzucone.

Haga, 26. 8. (PAT.). Przedstawiciel polski Roztworowski, nie mogąc się zgodzić z decyzją Międzynarodowego Trybunału sprawiedliwości w sprawie uznania kompetencji do merytorycznego załatwienia sporu

polsko-niemieckiego, przedstawił motywy uzasadniające jego odmienne stanowisko. Trybunał nie przyznał słuszności niektórym motywom.

Dnia 23 sierpnia 1925 odbyło się Nadzwyczajne Walne Zebranie Lwowskiej Spółki Wydawniczej we Lwowie. Niemniej podajemy, do wiadomości, że powyższe Nadzwyczajne Zebranie: 1. wybrało w miejsce dawnego Zarządu nowy Zarząd w osobach inż. Włassicsa i dr. Koniecznego. 2. .... 3. że Walne Zebranie stwierdziło na podstawie sprawozdania przedstawionego przez kierownika administracji, p. Mikołaja Michalskiego, a zaakceptowanego przez zawiadowcę p. Kazimierza Mahlera, że dnia 1 sierpnia br. pasywa Spółki wynosiły około 94.000 zł., zaś aktywa około 20.000

zł. i że Spółka posiada dziś zaprotestowanych weksli na około 7.000 zł. Punkt 2 i 3 przytoczono tu dosłownie z wypisu aktu notarialnego. Przed powzięciem konkretnej decyzji podpisany Zarząd zaprasza niniejszem wierzycieli Spółki, aby w interesie swoim i Spółki zechcieli pofatygować się osobiście lub wysłać upoważnionego do stanowczej decyzji delegata na Zebranie wierzycieli, które odbędzie się dnia 28 sierpnia 1925 o godz. 4 popołudniu w lokalu Spółki. Z poważaniem Lwowska Spółka Wydawnicza we Lwowie. Dr. Konieczny mp. Inż. Włassics mp.

kiego systemu w pierwszym rzędzie padnie ludność pracująca. W wyścigu drożyzny i dewaluacji, wzrost zarobków robotniczych musiałby — z natury rzeczy — stać pozostawać w tyle, co w konsekwencji pociągnąć by musiało za

sobą rękę tak pracowników umysłowych, jak i fizycznych.

Czy wobec takiej perspektywy przyszłości warto wkraczać na drogę generalnych strajków, nad tem niechajby zastanowili się przewódcy mas robotniczych.

Nie będzie strajku generalnego w Warszawie.

Robotnicy metalowi otrzymali 10 procent podwyżki.

Warszawa, 26. 8. (Tel. wł.). Wskutek usilnych starań rządu oraz nacisku opinii publicznej na Lewiatana metalowego, groźba strajku generalnego w Warszawie została usunięta. — W wyniku całodziennych rokowań robotnicy metalowi otrzymali 10% podwyżki płac. Celem ostatecznego załatwienia zatargu została wybrana komisja, złożona z trzech ministrów, a to ministra pracy, przemysłu i handlu, oraz ministra spraw wojskowych jako superarbitra. Robotnicy metalowi wracają dziś do pracy.

—OO—

PREMIER GRABSKI ZACHOROWAŁ.

Warszawa, (Tel. wł.). Dzienniki donoszą, że premier Grabski zachorował i skutkiem tego dziś nie urzędował w min. skarbu. Choroba ta ma być wynikiem zawczasie przerwanej kuracji. Premier cierpi na silne ataki reumatyczne.

—OO—

10 TURYSTÓW ZOSTAŁO ZASYPANYCH W GROCIĘ.

Mediolan, 26. 8. (PAT.). Juliński klub alpejski z Tryjestu otrzymał wczoraj zawiadomienie, że w grocie podziemnej w miejscowości Pinquente w Istrii 10 wycieczkowców zostało zasypanych. Turyści zwiędzali grocie głębokości przeszło 430 metrów.

Notowania giełdowe.

Dolar w wolnym obrocie dnia 26 sierpnia: w Krakowie 6.00 — 610 zł.; wyznaczony przez komisję we Lwowie 6.10 zł.; w wolnym obrocie we Lwowie 6.25 zł.; w Warszawie 5.90 — 610 zł.

Zurych urzędowy. Warszawa 88.00. N. Jork 5.16. Londyn 25.07. Paryż 24.13. Wiedeń 72.67. Praga 15.295. Włochy 19.28. Belgia 23.40. Budapeszt 72.55. Sofja 3.725. Holandia 207.90. Oslo 99.00. Kopenhaga 124.50. Sztokholm 138.65. Hiszpania 74.30. Bukareszt 2.58 i pięć ósmych. Berlin 122.80. Belgrad 9.22.

Pogięda nowojorska. Warszawa 16.80. Londyn 4.8575. Paryż 4.69. Wiedeń 14.06. Praga 2.9625. Włochy 3.7175. Belgia 4.535. Budapeszt 14.14. Szwajcaria 19.38. Sofja 0.74. Holandia 40.28. Oslo 19.20. Kopenhaga 24.01. Sztokholm 26.87. Hiszpania 14.41. Bukareszt 0.5075. Berlin 23.81. Belgrad 1.79.

V Międzynarodowe Targi Wschodnie we Lwowie od 5 do 15 września 1925 r.

Głosy prasy.

Polska a „sprawa czarnomorska“. — **Recepta socjalistyczna na sanację waluty.** — **źródła bolszewizmu.**

Lwów, 27 sierpnia.

(h) Nawiązując do zapowiedzianej wizyty floty wojennej sowieckiej w portach śródziemnomorskich „Kurier Polski“ stwierdza, że równocześnie z tem wypływie na teren polityki światowej sprawa Czarnego Morza, Konstantynopola i cieśnin. Nie może to być obojętne Polsce, gdyż

„...nie wolno o tem zapominać, że Polska jest nie tylko państwem bałtyckim, ale i czarnomorskim, jeżeli nie w geograficznym, to geopolitycznym, jeżeli nie w geopolitycznym — to politycznym tego słowa znaczeniu. Czarnomorskiem naszym wybrzeżem są: lezański traktat przyjaźni z Turcją, ryski traktat pokoju z Rosją, bukareszteński traktat sojuszu z Rumunią; każdy z tych instrumentów dyplomatycznych — ale już zwłaszcza ostatni — wprowadza naszą politykę zagraniczną w samo centrum problemu kwadratury koła, któremu na imię: sprawa czarnomorska. Już cztery przeszło lata minęły od dnia zawarcia „przymierza odpornego“ polsko-rumuńskiego, pierwszego i ostatniego — w świetle ścisłej definicji dyplomatycznej — naszego sojuszu odpornego tak budzącego podobnego formą i treścią, przyczyną i celem — ale nie trwałością! — do przymierza austriacko-rumuńskiego z czasu po kongresie berlińskim. Od dnia 3 marca 1921 r. rozszerzył się z konieczności krąg zainteresowań politycznych polskich na ów tajemniczy i bezprzymiotnikowy „wschód“, od którego napad na Rumunię w myśl artykułu pierwszego o konwencji stanowi casus belli dla Polski..“

W „sprawie czarnomorskiej“ spotykają się sprzeczne interesa dwóch potęg Anglii i Rosji. Obecny status, ustalony traktatem pokojowym w Lozannie, nikogo nie zadowala:

„...Wielkie morskie mocarstwa anglo-saskie, które „rządzą falami“, żądają wolności przejazdu bez zastrzeżeń i ograniczeń. Turcja godzi się chętnie na spensjonowanie jej jako strażnika z nad Bosforu, ale boleśnie odczuwa ograniczenie suwerenności narodowej przez konwencję.

Rumunia w obawie przed zakneblowaniem Morza Czarnego przez Moskwę domaga się jak najenergiczniej rozszerzenia wolności mórza na cieśniny. Rosja, jak wiadomo z historii, uprawia dwójką politykę cieśninową: żąda zamknięcia cieśnin — kiedy jest słaba i defenzywna, a otwarcia ich — kiedy jest silna i ofenzywna.

Czy w tych warunkach wiążd nowej eskadry sowieckiej na Morze Czarne — w chwili, gdy zabiega się o stworzenie z Konstantynopola Genewy Europejskiego Południowego Wschodu — nie będzie wstawieniem kija w czarnomorskie węzowisko sprzecznych interesów i idei?..

„Naprzód“ widzi przyczynę obecnej niepomyślnej sytuacji walutowej w zbyt wysokich kosztach utrzymania administracji państwowej i dochodzi do wniosku, że trzeba zredukować cyfrę wojska stałego w czasie pokoju:

„...Wytwarza się błędne koło, w którym gubi się sanacja... Z niezależną koniecznością występującą przed oczyma prawda, że jądro istotne zagadnienia nie da się ominąć, że aby ratować państwo, trzeba zredukować to, co najwięcej pochłania pieniędzy. Powiedźmy śmiało: **Zredukować trzeba armję. Siła obronna Polski powinna zostać niewzruszona.** Więc nie należy redukować korpusu oficerskiego. Nie należy redukować ani szkolenictwa wojskowego, ani zakładów wojskowych, ani technicznych urządzeń armji, przeciwnie, należy je rozwijać, aby odpowiadały w zupełności nowoczesnym wymaganiom. Ale należy zredukować kontyngent armji na stopie pokojowej. 300.000 żołnierzy w czasie pokoju to liczba niepotrzebnie nadmierna. Żadne państwo nie posiada na stopie pokojowej tak olbrzymiej armji i Polska nie jest w stanie udźwignąć ciężaru utrzymania takiej liczby wojska stałego. Jako kadry wystarczy najzupełniej 100.000 żołnierzy, 200.000 można zupełnie spokojnie zredukować. W międzysce zredukowanych należy wprowadzić instytucję, która istniała w przedwojennej Austrii pod nazwą „rezerwy zapasowej“, to znaczy 8-tygodniowe wyszkolenie wojskowe wszystkich zdolnych do noszenia broni.

„Naprzód“ zupełnie pomija kwestję biernego bilansu handlowego, polityki walutowej Banku Polskiego i cały nasz zawikłany problem gospodarczy.

W artykule pt. „Bolszewizm w Anglii“ przedstawia „Gazeta Warszawska“ przebieg wypadków w czasie ostatniego strajku węglowego, kiedy to rząd angielski skapitulował pod terrorem związków zawodowych z jednej, a naciskiem przemysłowców z drugiej strony. Oczywiście „Gazeta Warszawska“ potępia ten pierwszy czynnik:

„...Rząd konserwatywny w ten piątek znalazł się w sytuacji, że następnego dnia koleje angielskie miały zaprzestać przewozu węgla nagromadzonego w kopalniach, a to, aby poprzeć burzliwy strajk górników.

W piątek o północy rząd angielski zaoferował 10 milionów funtów szterlingów na zwyczajne zarobków górniczych ze skarbu państwa, to znaczy z kieszeni społeczeństwa.

Była to konieczność, którą uznał i stwierdził parlament. Ale jednocześnie był ten czyn rządu ostro krytykowany przez większość społeczeństwa, nawet przez stronnictwo rządowe oraz liberałów, mimo, że subsydjum miało być wpłacone do kas przemysłowców. Albowiem był on kaptulacją rządu i społeczeństwa wobec teroru związków zawodowych..“

Uwagi te, pomijając ich stronniczość w przypisywaniu nieustępliwości tylko jednej ze stron walczących, są obecnie bardzo aktualne ze względu na zapowiedziany na 28 bm. generalny strajk w Warszawie. Oby i u nas zatarg między przemysłowcami a robotnikami metalowymi nie został zlikwidowany uszczupleniem funduszy państwowych tj. kosztem społeczeństwa.

Narady polsko-litewskie w świetle sowieckiej prasy.

Zaniepokojenie w ros. kołach dyplomatycznych.

(Korespondencja „Kurjera Lw.“).

Moskwa, 24 sierpnia.

Wiadomość o polsko-litewskich naradach, mających nastąpić w najbliższych dniach, wywołała w moskiewskich kołach dyplomatycznych znaczne poruszenie, a nawet pewne zaniepokojenie i konsternację.

W kołach tych utrzymują bowiem, że z chwilą porozumienia polsko-litewskiego, nawet w wypadku, gdy początkowo obejmuje ono jedynie sprawy ścisłe — gospodarcze, Litwa niezwłocznie wyjdzie z pod politycznych wpływów sowieckich, a raczej zajmie stanowisko, bardziej przychylnie wobec Polski. Zaznaczają również, że ugoda polsko-litewska najprawdopodobniej z biegiem czasu doprowadzi do definitywnego zawarcia sojuszu wszystkich państw bałtyckich i Polski, a więc zawiera w sobie poważne niebezpieczeństwo utworzenia na Bałtyku potężnego bloku, ostrzem swem zwróconego przeciw Sowietom (?)

Prasa sowiecka z naciskiem zaznacza, że wszystkie te najnowsze kombinacje dyplomatyczne są „przedsięwzięciem angielskim“, a dążeniem do zamknięcia łańcucha izolacyjnego około sowietów.

Charakterystyczne, że wiadomość o oczekiwanych rokowaniach polsko-litewskich podał naczelny organ rządu moskiewskiego „Izwiestija“ o kilka dni wcześniej, niż nasza prasa, zaznaczając przytem, że inicjatorem tych pertraktacji, jako przedstawiciel rządu polskiego był

—x ox—

Nieporozumienie angielsko-francuskie.

Z powodu długów.

Paryż, 26. 8. (PAT). Komentując spotkanie Caillaux z Churchilem w Londynie, wyrażają dzienniki przekonanie, że dojdzie do definitywnego porozumienia francusko-angielskiego w chwili obecnej jest mało prawdopodobne. Sprawy bieżące nie stanowią nic więcej, jak pożyteczny początek. Nieporozumienie — zdaniem dzienników — polega na tem, iż Anglja w chwili obecnej nie jest zdecydowana akceptować częściowej spłaty długów francuskich z kwot, pochodzących z opłat, dokonywanych wedle planu Davesa.

Dzienniki wyrażają zdziwienie z tego powodu, gdyż Anglja właśnie nalega na Francję o uznanie wy-

—x ox—

Ameryka obawia się o swoje wierzytelności we Francji.

Waszyngton, 26. 8. (PAT). Unit. Press. Tut. koła polityczne śledzą z wielką uwagą rokowania Caillaux w Londynie. Oczekują ostrej opozycji w parlamencie francuskim, bez względu na wynik rokowań londyńskich. Nie jest wykluczony upadek gabinetu francuskiego, co opóźniłoby francusko-amerykańskie rokowania w sprawie długu na czas nieograniczony. Sądzą, że umowa między Francją a Anglią, jakakolwiek ona będzie, wpłynie niepomyślnie na rokowania amerykańsko-francuskie, ponieważ ona zmniejszy zdolność płatniczą Fran-

gen. Babiński, który miał w związku z tą inicjatywą odbyć dłuższe narady z litewskim premierem oraz ministrem spraw zagranicznych Czarnieckim, w jakim celu urządzone było spotkanie się tych osób w uzdrowisku Polengen.

W dalszym ciągu pismo to donosi, że rząd litewski zasadniczo się zgodził na znaczne ustępstwa na korzyść Polski w sprawie spławu budulca na Niemnie pod warunkiem wzajemności, tj. że i Polska ze swej strony poczyni znaczne ułatwienia dla eksportu litewskiego

Załatwienie sprawy spławu na Niemnie ma, — zdaniem czynników sowieckich, również olbrzymie znaczenie dla Rosji, gdyż, wedle jednego z punktów traktatu ryskiego, Sowietom przysługuje prawo spławu z Rosji po odcinkach Niemna, przechodzących przez terytorjum polskie. Gdy rząd sowiecki tamtego roku zwrócił się z notą do rządu polskiego, domagając się umożliwienia mu korzystania z prawa spławu tranzytowego, co ma donieść znaczenie dla całego eksportu rosyjskiego, rząd polski powołał się na przeszkody, spowodowane stanowiskiem Litwy. Obecnie zaś, gdy rozstrzygnięcie tego uzasadnienia ma nastąpić w drodze porozumienia polsko-litewskiego, przeszkody te zostaną usunięte, a rząd sowiecki wysuwa sprawę realizacji prawa spławu tranzytowego, wynikającego z klauzuli traktatu ryskiego.

mionego wyżej planu Davesa.

„Journal“ ocenia sytuację jako wysoce paradoksalną z tego względu, że Francja — zdaniem dziennika — zmuszona jest wzbudzać zaufanie Anglii w skuteczność planu Davesa, którego autorem w dużej mierze jest sama Anglja. — „Excellentor“ sądzi, że nieufność angielska nie stanowi dobrej wróżby co do sumiennosci wykonania przez Rzeszę planu Davesa. Dziennik stwierdza, że opóźnienie definitywnego porozumienia angielsko-francuskiego o 6 miesięcy, a nawet o rok, będzie dla sprawy mniej szkodliwe, aniżeli obciążenie już dzisiaj Francji zobowiązaniami, którychby ona dostrzymać nie mogła.

—x ox—

cji. Stany Zjednoczone domagają się nie tylko równego traktowania z Anglią, lecz jeszcze większej zapłaty, ponieważ były one uczestnikiem wojny, a nie sprzymierzeńcem.

Paryż, 26. 8. (PAT). „Matin“ donosi z Londynu, że Hughton poinformował prywatnie Caillaux, iż komisja amerykańska dla konsolidacji długów oczekuje od Francji rocznych spłat długu francuskiego w wysokości 3 i pół % całego długu francuskiego wobec Stanów Zjedn.

—00—

Pod znakiem czasu.**BEZROBOCIE I BRAK SIŁ.**

Lwów, 27 sierpnia.

Jedną z największych klęsk dzisiejszego dnia jest bezrobocie. Odczuwać się ono daje we wszystkich dziedzinach życia — w pracy fizycznej i umysłowej, w handlu, we wszystkich działach techniki, w biurach i fabrykach. **Mnóstwo ludzi jest bez zajęcia, bez środków do życia i nie wie, co ze sobą zrobić.**

A jednak jest dziedzina, w której zauważyć można objawy wprost przeciwnie. Codziennie w dziennikach pojawia się mnóstwo ogłoszeń o wolnych posadach profesorów, nauczycieli, dyrektorów szkół i gimnazjów. Poszukuje się polonistów, przyrodników, matematyków i specjalistów wszelkich innych przedmiotów.

Znaczący to, że pedagogów, zwłaszcza nauczycieli szkół średnich mamy za mało, a potrzebuje ich nie tylko Królestwo, które jest wogóle bardzo ubogie pod tym względem, ale i Małopolska.

Może to być wskazówką dla młodzieży, wstępującej na studia uniwersyteckie.

M. H.

— 00 —

Propaganda samowystarczalności państwa w szkołach.

Lwów, 27 sierpnia.

Ministerstwo W. R. i O. P. rozesała do kuratorów okręgów szkolnych, dyrekcji wszystkich szkół i nauczycielstwa okólnik, w którym poleca pouczyć młodzież o konieczności współdziałania całego społeczeństwa w ugruntowaniu podstaw ekonomicznych państwa.

Wzywa zatem ministerstwo nauczycieli, aby propagowali wśród młodzieży szkolnej oszczędność i dali jej poznać niebezpieczeństwo wywozu waluty polskiej zagranicę, oraz znaczenie samowystarczalności ekonomicznej Polski.

Należy objaśnić młodzieży o ważności popierania rodzimego przemysłu i dać wskazówki, jakie fabryki w państwie zaspokajają potrzeby młodzieży szkolnej, przy czym widać należy pod uwagę nie tylko książki i materiały piśmienne, ale i ubranie, bieliznę i zabawki.

Odcinek „Kurjera Lwowskiego“ z 28. 8. 25.

LIST Z PARYŻA

(Korespondencja „Kurjera Lwowskiego“).

Paryż w sierpniu.

Paryż wychowuje zmysły. Rozszerza zakres ich działania. Przekształca je w ten sposób, że stają się zdolne do przyjmowania całości, na widok oderwanego szczegółu dotwarzają sobie spontanicznie resztę i tło. Odkrywamy w wnętrzu naszym niespodziewanie szeroko rozbudowane gościńce, pogodną i mądrą przestrzeń.

Z punktu widzenia filozofii działała w nas sprawnie owa boska zasada przyczynowości, która pod działaniem utajonej tęsknoty rzeźczy, sprzęga i wiąże skutek z przyczyną. **Paryż jest artystyczną realizacją prawa doboru.**

W okolicach Notre-Dame, w porannych oparach Sekwany, alica Rivoli bierze swój początek. Musuje rozpylonem złotem i lekkimi, nlecznymi obłokami, wznosi się ponad Hotel de Ville. Rozpychają je wielkie domy towarowe. W pewnym miejscu ulica leży na dachach, jej e-

Jak Lwów żyje i pracuje.

Lwów, 27 sierpnia.

Od jutra „Kurjer Lwowski“ rozpoczyna, pod powyższym nagłówkiem, drukowanie cyklu artykułów, poświęconych odtworzeniu wnętrza Lwowa — miasta.

Niestety, aż do odrazy powtarzane przysłowie z tem ganiącym zakończeniem: „...sami nie wiecie, co posiadacie“, trzeba było przy tej sposobności jeszcze raz powtórzyć...

Współczesny mieszkaniec miasta tej wielkości co Lwów, wicznie pochłonięty w wirze swoich najrozmaitszych spraw codziennych, mknący przez ulicę, a nie widzący jej, korzystający z całego szeregu instytucji użyteczności publicznej, a nie znający ich, a zasadniczo skazany na egzystencję, w wielkim, ruchliwym i skomplikowanym mechanizmie, składającym się na pojęcie „miasto“ — nic nie wie i nic nie widzi..

Moje rodzinne miasto, „miasto mojej matki“...!

Przez chwilę nawet nie wątpimy, że kochasz, Czytelniku, swoje rodzinne miasto. Kochasz je, ot tak, prosto i serdecznie, nigdy się, zresztą, nad tem nie zastanawiałeś, nie analizowałeś. Bo i poco? Ma ono

swoje przywary, swoje grzeszki, które Cię czasem oburzają; czasem mu zlorzeczysz nawet... Ale... ale, gdyby ktoś chciał coś złego mu wyrządzić, podejść go, wówczas porywasz się, bijesz, sieczesz, mordujesz a gdy trzeba, giniesz...

W pojęciu „miłość Ojczyzny“ zamyka się, między innymi, miłość Two ku rodzinnemu miastu.

Dziś, gdy losy nasze bohaterskie są już historią, wdzięczni jesteśmy swemu miastu, i z wdzięczności postanawiamy go poznać.

Bo ile Lwów ma mieszkańców, jaki obszar, ile domów, ulic, gdzie co i od kiedy stoi — to mniej więcej, wiemy...

Ale nie wiemy, jak żyje, nie dostrzegamy, że miasto składa się z wielu komórek żyjących autonomicznie i dających życie miastu; że współczesne miasto to, jak wyżej napisano, niezwykle skomplikowany, ruchliwy mechanizm, nieznaną przez nas.

Życie wielkich instytucji użyteczności publicznej, które niby w zwierciadle odbijają obraz życia społeczności miasta — stanie się tematem wspomnianego cyklu artykułów „Kurjera Lwowskiego“.

W. P.

— xo —

Zmniejszenie poborów urzędniczych we wrześniu.

Warszawa. (Tel. wł.). Mnożna dla poborów urzędniczych na miesiąc wrzesień została ustalona w

wysokości 42 groszy za punkt. Mnożna w sierpniu wynosiła 43.

— xo —

Redukcja godzin materiału naukowego w szkołach średnich.

Lwów, 27 sierpnia.

Minister oświaty Grabski, przeprowadzając reformę programów szkolnych, zarządził także w wyższych gimnazjach redukcję materiału nauki. Liczba lekcji i zajęć praktycznych została w 4, 5 i 6 klasie wszystkich typów szkolnych zmniejszoną tygodniowo z 33 względnie 34 na 31 godzin, a w klasach 7 i 8 humanistycznego i klasycznego typu na 33 (z 34), a matematyczno - przyrodniczego na 32 godzin. W programie języka polskie-

go skreślono w klasie 8 lekturę Li-belta, Cieszkowskiego i Trentowskiego. Przy historii ulega redukcji nauka źródeł, podstawę nauki w klasach 5 do 7 stanowią dzieje Polski z uwzględnieniem zasadniczych wypadków z historii powszechnej. Dział matematyczny, a zwłaszcza geometria wykreslna i analityka zostaną znacznie ograniczone. Ulegną też redukcji godziny fizyki i chemii. — Zmiany w klasach niższych podaliśmy onegdaj.

Z Magistratu.

Nowe drożki automobilowe. — Ruch handlowy. — Czystość miasta.

Lwów, 27 sierpnia.

(*) Sekcja IV Rady miejskiej uchwaliła przyznać jedenastu petentom koncesję na drożki automobilowe w ogólnej liczbie 41. Jeden z tych przedsiębiorców, wniósł podanie o koncesję aż na 14 drożek automobilowych. Warunkiem udzielenia koncesji jest zakupienie taksonometru.

Zwrócono się do IX departamentu magistratu, aby polecił kontrolorom targowym ściśle przestrzeganie czystości wag i naczyni na placach targowych, zwłaszcza na pl. Unji Brzeskiej i św. Antoniego.

Postanowiono też zarządzić wytworzeniu się wielkiej ilości kurzu na ul. Brajerowskiej (szkoda, że tylko na tej jednej!)

Podatek od koni i samochodów.

(*) Sekcja II (finansowa) Rady miejskiej uchwaliła onegdaj podwyższyć o 100 proc. opłaty gminne od koni i samochodów, a mianowicie: od samochodów osobowych na 12 zł., od motocyklów dwukołowych 24 zł., trzykołowych 32 zł., od karet i powozu jednokonnego 48 zł., parokonnego 64 zł., od innych ekwipaży jednokonnych 24 zł., parokonnych 32 zł., od konia do obsługi ekwipaży lub wierzchowca 12 zł.

Taryfę za zużycie dróg i bruków podwyższono w następujący sposób: od samochodu ciężarowego na kołach gumowych od siły 1 konia 6 zł., na kołach gumowych i żelaznych lub tylko żelaznych 16 zł., od koni i mulów roboczych 6 zł., od drożki jednokonnej 10 zł., dwukonnej 12 zł., od drożki automobilowej od siły 1 konia 4 zł., od wozu ciężarowego jednokonnego 36 zł., dwukonnego 100 zł., od wozu meblowego 100 zł.

Opłaty, jeśli zostaną zatwierdzone przez Radę delegatów, obowiązują od 1 lipca br.

Nadto powzięła sekcja szereg uchwał, w sprawie zamiany gruntów i regulacji miasta.

— 00 —

teryczne odbicie odrywa się od materji, którą dra i tłuką automobile i kroki przechodniów. Tam gdzie graniczy z bulwarem Strastouro zmienia się w obłąkany wir, w diabelską karuzelę, mija Palais-Royal, zdyszana i krzycząca i dopiero obok Luwru trochę przycicha. Można już uchwycić jej głęboki, gorący rytm. Przechodząc obok ogrodu Tuilleries oddycha już szerzej i od-tąd bieg jej jest coraz bardziej zamysłony. Wyczuwa się poezję jej kroków, gdy na chwilę się rozleje najradośniejszym nadmiarem po placu Concorde. Przesyca jasnym błękitem i złotem zdrowe i radosne płuca miasta. Cóż mówić o jej dalszej gonitwie, gdy wplątana w drzewa Elizejskich Pól, niepodobna już do siebie, nieziemska prawie, kołysząc się, przedziera Łuk Triumfalny, by runąć na trawniki Bulońskiego Lasku? Trzeba w sobie przeżyć architekturę, malarstwo i muzykę tej drogi ulicy paryskiej, a by odczuć boską pracę miasta i zrozumieć wiązadła owej irracjonalności, którą jest przesiąknięta. W żadnym innym mieście niema tak pogodnego rozmieszczenia rzeczy, takiego mądrego dystansu między je-

dną częścią a drugą. Paryż jest miastem wielkiego oddalenia.

Fioletowe splecia Paryża wcieliły się pewnego dnia w najbardziej olśniewającą pionową: w wieżę Eiffel. Można na niej odcyfrować dzieje miasta i najczulsze jego drgnięcia. Czterema chwytami wsysa się w ziemię poprzez asfalt, żelazo i szkło. Napięcie tego ruchu: drapieżność pierwszej kondygnacji. Nad brukiem odzyskiwa spokój ale lśnią na niej jeszcze światła domów i latarni. Na drugiej kondygnacji nasycona jest brązem i rudym błękitem. Smukleje. Wciąż rośnie jaśniejsza i czystsza i tam, gdzie prześciga domy, różowieje, na różni z wieżami kościołów, nabiera srebrnego połysku i prawie już nierealna dotyka rąbków chmur. Iwan Goll mówi, że wiatr na niej gra jak na flecie. Styszy się ją wieczorem także jak szumiącą trzcinę. **Wieża Eiffel jest zamysłem Paryża.**

Na tle architektury paryskiej rozumie się lepiej język francuski i tajemnicę jego stylu. Gdzież można lepiej skandować wiersze Samainé'a, jeśli nie wzdłuż Pól Elizejskich? Tylko tam się wyczuwa ich

pobożny, zrezygnowany oddech. Nic tak nie napawa smutkiem, jak widok rzeczy skończonych. A wydłużone w nieskończoność perspektywy, czy mogą więcej podniecać niż zamysłów? Harmonijna budowa wiersza tak samo zasmuca jak to, co głęboko w niej leży ukryte i do czego wiersz ostatecznie dąży: jak cisza. I tam właśnie, gdzie codzien-na, żarliwa praca miasta ustaje, wszystko jest tak rozbudowywane, aby wywołać największe nateżenie ciszy. Te części miasta pomagają niekiedy centrum, przytłumiają go uśmiechem bezcelowości.

Najsmutniej jest takim ludziom w Paryżu, którzy znajdują się na marginesie i niczem własnem nie zasilają motorów miasta. Jest dużo smutku wygnańców zmuszonych do współżycia wbrew własnej woli. Trzeba zrósć się z korzeniami, z płodną korą Paryża, by mieć go we krwi. Ale najczęściej uderza tylko do głowy. Prawie wszyscy emigranci na to chorują.

Paryż jest orłem Prometeusza, dobrze spętanego. Płacimy mu hojnie za nasze sny dzieciństwa.

B. Dan.

— 00 —

Ciężkie położenie żupy solnej w Lacku.

(Od naszego korespondenta).

Dobromiń, 26 sierpnia.

Dowiadujemy się, że saliny w Lacku, które do niedawna jeszcze znajdowały się w stanie wzorowym, przechodzą od dłuższego czasu ciężkie przesilenie.

Produkcja znacznie podupadła. — Personel robotniczy został już silnie zredukowany i należy się liczyć z dalszymi redukcjami sił i dni roboczych. Zasada samowystar-

czalności, jako ideał równowagi gospodarczej w przedsiębiorstwach państwowych, do których należy także żupa w Lacku, jest nie do utrzymania.

Powolny upadek tej pięknej placówki działa bardzo deprymująco na ludność Dobromiła, który się słusznie szczycił saliną lacką, zawdzięczając jej niejedno pod względem rozwoju.

Ukraińcy znoszą bojkot polskich uczelni.

Lwów, 27 sierpnia.

(b) W związku z uchwałami kongresu studentów ukraińskich, dotyczącymi likwidacji t. zw. tajnych uczelni ukraińskich oraz zniesienia bojkotu polskich uczelni państwowych, spodziewany jest w jesieni br. liczny napływ studentów ukra-

inów na uniwersytet lwowski. Prócz studentów, którzy uczęszczali na te tajne uniwersytety, zamierzają przenieść się na studia do Lwowa poważna grupa studentów ukr., przebywających na emigracji prze-ważnie w Czechosłowacji.

Odpowiedź francuska na notę niemiecką.

Zaproszenie Niemców do rokowań w sprawie bezpieczeństwa.

Berlin, 26. 8. (PAT.). Wręczona w poniedziałek ministrowi Stresemanowi odpowiedź francuska w sprawie bezpieczeństwa, stwierdza z zadowoleniem możliwość porozumienia i wyraża życzenie, aby porozumienie to wkrótce nastąpiło. Odpowiedź ogranicza się do omówienia trzech zasadniczych punktów, które poruszyła ostatnia nota niemiecka. Co do punktów, na które nota niemiecka nie odpowiedziała przypuszcza rząd francuski, iż rząd niemiecki zasadniczo je przyjmuje, zastrzegając sobie prawo rozpatrzenia szczegółów. **Odpowiedź Brianda dzieli się na trzy części.** Część pierwsza stwierdza z zadowoleniem, że rząd niemiecki nie zamysła uzależnić podpisania paktu bezpieczeństwa bezpośrednio od wprowadzenia pewnych zmian w traktacie pokojowym.

W drugiej części odpowiedzi pod-

kreśla, że wstąpienie Niemiec do Ligi Narodów umożliwi im stawianie postulatów.

Część trzecia omawia kwestię traktatów arbitrażowych. Rząd francuski powołuje się raz jeszcze na konieczność skrupulatnego poszanowania traktatów i zaprasza rząd niemiecki do prowadzenia na powyższej podstawie dalszych rokowań.

ZGON MARSZAŁKA POLNEGO HÖTZENDORFA.

Wiedeń, 26. 8. (PAT.). Dzienniki tutejsze zamieszczają obszerny artykuł z powodu śmierci Konrada Hötendorfa. Jako przyczynę śmierci wymieniają lekarze złośliwą anemię. Hötendorf pracował właśnie nad ukończeniem 5 tomu swoich pamiętników, dotyczących wojny światowej. Pojawi się on w druku w połowie października.

Z kongresu sjonistycznego.

Wiedeń, 26. 8. (PAT.). Na wczorajszym popołudniowym posiedzeniu kongresu sjonistycznego przedstawiciel radykalnej opozycji dr. Stricker zarzucił kierownictwu, że postępowaniem swoim niszczy organizację sjonistyczną. Odpowiedział mu na te zarzuty prezes komitetu wykonawczego, **Sokołow.**

Dr. Ruppin, b. kierownik departamentu kolonizacyjnego Palestyny, podkreślił w swym przemówieniu konieczność przyjaznego współżycia żydów z Arabami w Palestynie. Powiedział on, że Palestyna będzie państwem dwunarodowym. Po tem przemówieniu kongres zamknął dyskusję generalną.

Sowiety chcą nawiązać stosunki nauk. z Francją.

Paryż w sierpniu.

Łanaczarski, sowiecki minister oświaty przybył do Paryża celem odbycia konferencji z francuskim ministrem oświaty de Monzie w sprawie nawiązania stosunków mię-

dy uczonymi francuskimi i rosyjskimi. **Lunaczarski** przed wojną przez szereg lat przebywał jako korespondent dzienników petersburskich.

Wypożyczalnie podręczników szkolnych.

Drożyzna książka polskiej jest prawdziwą klęską młodzieży szkolnej, która w bardzo wielu wypadkach nie jest w możności nabycia podręczników szkolnych. Na sprawienie takich potrzeba kilkudziesięciu złotych. Skąd je wziąć?

W Warszawie zajęli się tem ludzie dobrej woli i starają się o założenie bezpłatnych wypożyczalni podręczników a jedno z pism zbiera na ten cel fundusze celem przyjęcia z pomocą młodzieży szkolnej. Na pierwszy apel ofiarowała „Książnica-Atlas“ w Warszawie na ten cel

100 bonów po 5 zł. Niezawodnie za tym przykładem pójdą i inni księgarze i wydawcy.

Należałoby utworzyć i u nas przy każdej szkole średniej taką wypożyczalnię i uzyskać na ten cel subwencję od rządu i samorządu. Także i zamożniejsi rodzice przy wpisie składać powinni ofiary na takie wypożyczalnie. Bez książki uczyć się trudno, a wobec zmieniających się ciągle podręczników, bibliotek i zakładów naszych nie dysponują żadnym zasobem.

Bolszewicy rozstrzelali 60 więźniów Polaków.

Warszawa. (Tel. wł.). „Kurier Czerw.“ donosi z Mińska, że tamtejsze władze bolszewickie rozstrzelały 60 więźniów Polaków pod pretekstem sprzyjania powstańcom

białoruskim. Prasa sowiecka podkreśla, że jest to odwet za rozstrzelanie 3 warszawskich terrorystów-komunistów.

Stracenie okrutnego atamana.

Kijów, w sierpniu.

Przed sądem w Konotopie stanął **herszt bandy zbójczej, ataman Berdickij**, który dawniej był burmistrzem Konotopu, a następnie komisarzem bolszewickim. W ostatnich czasach zorganizował bandę wojskowo wyszkoloną i uzbrojoną. Rozbijał też kasy wojskowe i mordował dygnitarzy sowieckich. Bandę jego nazywano „fakelszczykami“, gdyż używał podczas napa-

dów rabunkowych pochodni smolnych, które rzucał na miasteczka i wsi. Banda jego grasowała na Ukrainie. Oskarżono Berdickiego o 165 morderstw i gwałtów. Oprócz niego zasiadło na ławie oskarżonych 15 bandytów, należących do jego bandy. Wszystkich skazano na rozstrzelanie, a duży majątek Berdickiego, zdobyty na bandytryzmie, skonfiskowano.

Przyczyny rozvodu Kemala Paszy.

Lwów, 27 sierpnia.

Wielkie zainteresowanie w świecie politycznym wywołała wiadomość o rozwodzie wszechpotężnego władcy Turcji **Kemal Paszy** z małżonką swoją, **piękną Latife Hanum**, jedyną córką najbogatszego właściciela olbrzymich dóbr ziemskich w Turcji. Czarująca Latife, której wdzięki i majątek były celem miłośnych westchnień wielu młodzieńców tureckich, wzgardziła wszystkimi i wybrała na męża urodziwego i mającego wielką przyszłość przed sobą **Kemala Paszę.**

Żyli po europejsku, przynajmniej w pierwszych czasach szczęśliwego — jak się zdawało — pożycia. Na balach, których przepych i wystawność stały się głośnie w Paryżu, uroczą gospośnią występowała wprawdzie w tradycyjnym welonie tureckim, spowijającym koniec męskiego nosa, usteczka i brodę, ale równocześnie delikatna tkanina pozwałała ciekawym dojrzeć wszystkie szczegóły jej twarzy, które w myśl surowych przepisów proroka powinien widzieć tylko małżonek. Pozatem Latife Hanum była również politycznym towarzyszem i koleżką swego męża, któremu w czasie jego pierwszych podróży po Europie służyła jako tłumacz. **I właśnie to zbytnie zainteresowanie pięknej kobiety dla polityki stało się zdaniem niektórych — powodem nieporozumień małżeńskich.**

Despotyczny władca Turcji nie mógł znieść opozycji, a w czasach ostatnich, sprzeczność i rozbieżność poglądów małżonków na sprawy dotyczące wewnętrznej polityki

państwa tureckiego stały się widoczne. To też znany z szybkości swoich decyzji **Kemal Pasza**, i w tym wypadku zbyt długo się nie zastanawiał i w krótkiej drodze przesłał małżonce list zawierający sakramentalne słowa: „**Odejdź ode mnie**“, co według ustawodawstwa tureckiego wystarcza do zerwania małżeństwa. Tak więc uwielbiana przez współwyznawców i obcych piękna Turczynka w najbliższym czasie zamieszka w haremie swego ojca, by jak przed laty, stać się u-pragnionym... **środkiem do zrobienia kariery i majątku.** W każdym razie Latife Hanum dopięła celu. **Odegrała swoją rolę w historii i nazwisko jej uwieczni dziejopis w przyszłym dziele o rozwoju cywilizacji i kultury w Turcji.** Jej czynna rola w polityce zdaje się jednak być raz na zawsze skończona.

Czy można znieść pracę nocną w piekarniach?

Warszawa, w sierpniu.

W sprawie tej odbyła się onegdaj w Warszawie konferencja pod przewodnictwem inspektora pracy p. Domaniewskiego. Obie strony zgodziły się teoretycznie na to, że ze **względów na zdrowie pracowników** i na higienę należy zaniechać wypieku chleba w nocy, ze względów jednak publicznych nie można powziąć w tej mierze postanowienia, zanim nie będzie uchwalona odpowiednia ustawa.

W dalszym ciągu obrad omawiano żądania pracowników piekarskich, domagających się **podwyższenia płac.**

Rozprawa przeciw Muraszce.

Warszawa, 26. 8. (Tel. wł.). Dnia 28 b. m. odbędzie się w Nowogródku rozprawa sądowa przeciw **Józefowi Muraszce**, oskarżonemu o zabójstwo **Bagińskiego** i **Wieczorkiewiczza.** **Rozprawa ma potrwać trzy do czterech dni.** Przewodniczyć będzie prezes sądu nowogródzkiego **Bochwic.** Do sprawy powyższej wydelegował minister sprawiedli-

wości prokuratora przy sądzie okręgowym w Warszawie p. **Ruśnickiego.** Obrony Muraszki podjął się z wyboru adwokat warszawski **Marjan Niedzielski** i **Szurlej.** Jako powód cywilny w imieniu **Bagińskiej** i **Wieczorkiewiczowej** z **pretensją 10.000 zł.** za szkody materialne i straty moralne, występuje adwokat **Duracz.**

Olbrzymie sprzeniewierzenie w Wiedniu.

Wiedeń. (Tel. wł.).

Buchalter Towarzystwa akcyjnego „**Cohrs i Amme**“ w Wiedniu — **Oskar Brecher** sprzeniewierzył na szkodę tej instytucji **40.000 szylingów** i zbiegł.

Kradzieży dokonał w ten sposób, że pieniądze, które wpływały do

firmy, zabierał, a korespondencję ukrywał. Nadto sfałszował Brecher wielką ilość czeków, niewiedomo jeszcze na jaką sumę. Zbrodniarz ten był już karany za sprzeniewierzenie, o czem instytucja, w której pracował, nie wiedziała. Wszczęto pościg za złodziejem.

Ponoś...

Manewry polskiej floty.

Spytał złoty Grabskiego:
„Posłuchaj-no Władek,
Pocoś zrobił właściwie
Ten mój cały spadek?“

Odpowiedział mu premier:
„Nie martw się mój złoty —
Wszak to były jedynie
Manewry mej floty...“

„A pocoś te manewry
Wszezał tak nieopatrnie?“ —

„Chciałem wiedzieć co robić,
Jak się serio zacznie...“

Kleks.

Nowy teatr w Salzburgu.

(Korespondencja „Kurjera Lw.“).

Salzburg, w sierpniu.

(*) Świeżo wykończony budynek teatralny „Festspielhaus“ w Salzburgu, dzieło Edwarda Hüttera, przypomina raczej kościół niż teatr. Na to wrażenie składają się zarówno rozmiary budynku, jak poważny styl wnętrza, zbliżony do gotyku i umieszczone po obu stronach sali organy.

Na kilka dni przed otwarciem teatru, przedstawiał cały kompleks budynków zbiorowisko gruzu, kamieni, belek, cementu i robotników. Pracowano bez przerwy dzień i noc i budynek był gotów na oznaczony wieczór.

Mimo, że Salzburg jest niewielkim miastem, „Festspielhaus“ jest codziennie wypełniony. Trzecia część mieszkańców miasta występuje w chórach, drugie tyle wypełnia audytorjum, reszta przypatruje się u wejścia zajeżdżającym powozom.

Fala turystów, przepływająca w lecie przez Salzburg, zasilą poważnie teatr, w którym obok niemieckiej słyszy się najczęściej mowę angielską i węgierską.

Sezon otwarto sztuką Hofmanna „Grosses Welttheater“. Inscenizatorem jest Maks Reinhardt.

Niezwykły ptaszek.

Warszawa, 26 sierpnia.

(I.) W grudniu 1923 r. ujęto niejakiego Jana Kamińskiego za szereg napadów rabunkowych pod Warszawą. Poza tem osobnik ten miał na sumieniu cztery morderstwa, dokonane na osobach posterunkowych W. P., jednak wina w tym kierunku nie została udowodniona. Natomiast — jak śledztwo wykazało — wielu kradzieży i rabunków dopuścił się on pod nazwiskami: Michał Gryszewicz i Michał Kasperski, zaś ożenił się jako Michał Kwiatkowski. Za te zbrodnie został skazany na 15 lat ciężkiego więzienia.

Dopiero w ostatnich czasach energiczne dochodzenia władz policyjnych ustaliły niezbicie, że zbrodniarz ten nazywa się Karol Klimpel i pochodził z Ponieca. Pod tem prawdziwym swym nazwiskiem był poszukiwany przez władze śledcze za zamordowania dozorczy więziennego Wieca z Góry na Śląsku niemieckim, którego zabił w r. 1919.

Zbrodniarz obecnie wobec jasnych dowodów przyznaje się do winy i stanie znowu, przed krakami sądowymi.

—00—

Przedstawicielstwo

na Małopolskę w dziedzinie

lokomobil

przemysł. i roln., walców szosowych, silników ropnych i maszyn rolniczych

do oddania.

Tylko poważni reflektanci, ustosunkowani w kołach odnośnych i majątkowo odpowiedzialni zechcą nadesłać zgłoszenia pod „Wszczęświatowa firma“ do Agencji Wschodniej, Warszawa, Nowy Świat nr. 16. Bliższe omówienie warunków nastąpi na Targach Wschodnich we Lwowie. 2359

Z humorystyki magistrackiej.

Wywiad z panem rajcą.

W pewien słotny dzień udałem się do jednego z ojców miasta na wywiad.

Pan radca przyjął mnie bardzo grzecznie w kurytarzu przy drzwiach.

Ja pytam, a pan rajca sapiąc odpowiadając.

— Co pan sądzi o Magistracie i Radzie miejskiej?

— To są instytucje filantropijne i nad wyraz zapobiegliwe.

Dlatego dziwią mnie przeróżne napaści złośliwych ludzi, którzy uparcie twierdzą, że magistracka gospodarka jest nieudolna.

— Dlaczego bruk i Lwowskie są wiecznie rozkopane?

— Zaraz, szanowny panie. Ja to panu wytłumaczę. Obecnie mamy we Lwowie wiele bezrobotnych, którym przecież należy dać zajęcie. A że magistrat, jak już powiedziałem, jest zapobiegliwy, z góry robotnikom tym nakazał nie spieszyć się.

Bo primo: Co nagle to po diable — a sekundo, jeżeli prace te będą ukończone w przeciągu miesiąca, to co przez cały rok Boży będą robić owi nieszczęśliwi bezrobotni? A zresztą kto to widział o taką drobnostką zaraz atakować!

— Dlaczego kanały wciąż są rozkopane?

— I na to jest odpowiedź, bo rury pękają.

— A dlaczego rury pękają?

— Doprawdy to już jest skrajna bezczelność. Jak pan sądzi, czy magistrat jest w stanie takiej kurze, która jeszcze z czasów Ruryka pochodzi zakazać pękania? O co panu właściwie chodzi? Czy to pańskie rury?

— Dla czego Magistrat do rowózki ziemi z tych wiecznie rozkopanych bruków i kanałów używa przywiązanych fur, płacąc za nie ponad 100 zł. dziennie, mimo, że ma swoich, dość?

— „Leben und leben lasen“ tej dewizy trzyma się Magistrat.

— Pan radca dobrodzieju na wszystko ma wymówki. krzyczę już wściekły, a my tymczasem nogi na waszych brukach łamiemy.

— No, no, nie jest tak strasznie. Magistrat właśnie zakłada fabrykę protez dla tych nieszczęśliwych. Czysty dochód przeznaczony będzie na budowę linii karawanów elektrycznych — cmentarz Józefowski — cmentarz Janowski via Zniesienie.

— Panie radco a propos Zniesienia. Tam noże same latają w po-

wietrze a psiej hołoty taka masa, że pies psa kąsa. Czy nie ma na to rady?

— Owszem jest. Nie chodź pan tam.

W tej chwili musiałem mieć jakiegoś złe ognie w oczach, bo pan radca natychmiast potraktował mnie cygarem.

Zapaliłem i pytam dalej.

— Czy pamięta pan, panie radco, jakto na Zamarstynowie bezkornie wywróciwszy się do przydrożnego rowu przydusił kanalarza na śmierć?

— Toż p. radca Toczyski postarał się o zasypanie tego rowu — dostają odpowiedź — bo gmina Zamarstynowska nie mogła się na to zdobyć.

— Ależ ja słyszałem, że Zamarstynów właśnie skarży Magistrat za to, że zasypano ten rów bez porozumienia się z nią?

— E mój panie. Nie trzeba zaraz tak sobie brać wszystko do serca. To dla urozmaicenia, bobyśmy inaczej pozasypiali. A zresztą i formalność — to rzeczywiście było bez porozumienia się z gminą.

Chciałem jeszcze zapytać o wodociągi — ale przypomniałem sobie, że w ostatnich czasach p. prezydent Rzeczypospolitej nie ułaskawia mordców — dałem więc spokój.

Odszedłem, przyrzekając Magistratowi jak najbezwzględniejsze poparcie. b.

Drobne wiadomości.

Min. Skrzyński wyjeżdża do Genewy 30 bm.

Nowa dzielnica studencka otwarta została w Paryżu koło parku Montsouvis. Obejmuje ona gmachy, zbiorowe, w których ma się scentralizować życie studentów oraz budynki mieszkalne, urządzone z komfortem. Dzielnica ta powstała dzięki milionowej fundacji rodziny de Merten, której nazwę nosić będzie.

Kongres międzynarodowy opieki nad dzieckiem otwarty został 24 bm. w Genewie. Oprócz państw reprezentowanych w Lidze Narodów, biorą w nim udział Stany Zjednoczone, Niemcy i Rosja. Równocześnie z kongresem otwarto też międzynarodową wystawę opieki nad niemowlętami. Referentami polskimi na kongresie są przedstawiciele organizacji społecznych w Polsce: prof. Mogilnicki, dr. Gromski i p. Klawezowa.

—00—

Kurjer literacki.

Żeromski wraca do zdrowia. Stan zdrowia znakomitego pisarza poprawił się. Onegdaj odwiedził Żeromskiego w Konstancinie marszałek Sejmu, Rataj.

Nowe wydawnictwo Zakładu Narodowego im. Ossolińskich. Zakład narodowy im. Ossolińskich, mający tak ogromne zasługi dla rozwoju kulturalnego i umysłowego naszego grodu, wystąpił obecnie z nowym wydawnictwem, za które należy mu się istotna wdzięczność.

Chodziło o to, aby skupić najnowsze dysortacje polonistyczne, które wyszły z łona uniwersytetu lwowskiego. W tej myśli Zakład narodowy im. Ossolińskich rozpoczął z inicjatywy prof. Juliusza Kleinera wydawnictwo badań literackich. Jako ten pierwszy ukazała się praca dr. Stefani Skwarczyńskiej p. t. Ewolucja obrazowania u Słowackiego. Dalsze tomy, które wyjdą w najbliższym czasie, zawierać będą dysertacje doktorskie Henryka Balka o Wyspiańskim i Henryka Schippera o Mickiewiczu.

—00—

Scena i ekran.

Lwów, 27 sierpnia.

NOWA OPERA.

Kompozytor polski Henryk Adamus autor oper „Raj w Babinie“ i „Sumienie“ napisał według dramatu Amfitego „Dybuk“ operę, w której zużytkował liturgiczne melodie żydowskie. Libretto napisał po niemiecku Jakób Heinsdorf.

Operetka „Nowości“ w Krakowie pod dyrekcją p. Tadeusza Pilarckiego rozpoczyna w przyszłym tygodniu sezonu „Hrabim Maricą“.

Co robi Pirandello? Znany u nas włoski autor dramatyczny Luigi Pirandello udzielił po powrocie z Londynu i Paryża wywiadu współpracownikowi dziennika „Impero“, omawiając swe plany na najbliższą przyszłość. We wrześniu rozpoczyna Pirandello objazd rozmaitych miast Europy ze swą trupą teatralną z Rzymu. Pisarz ten ukończył właśnie powieść „Uno, nessuno, centomila“, nad którą pracował dziesięć lat, obecnie pisze trzy sztuki teatralne, z których zwłaszcza jedna różni się zasadniczo od wszystkich dotychczas przez niego napisanych. Pogląd o nadzwyczajnych zyskach Pirandella z teatru są nieprawdziwe. Teatr kosztował go 700.000 lirów i suma ta jeszcze nie została pokryta. Podobno (o tem sam Pirandello nie mówi) zamierza ten słynny autor napisać film, w którym sam będzie grał główną rolę.

Film iaszystowski. Studenci włoscy, którzy przybyli do Krakowa z Tryestu, wyświetlają w kinie „Promień“ film historyczny „Marcia su Roma“ przedstawiający marsz faszystów na Rzym pod dowództwem Mussoliniego.

REWOLUCJA PARAFJALNA TRWA DALEJ.

Lublin, w sierpniu.

Obleżenie ks. wikariego Maziarza trwa już od 10 dni. Przed wikarówką w Piaskach pod Lublinem — jak o tem donosiliśmy — strażę, złożoną z kilkunastu kobiet i mężczyzn pilnują ks. Maziarza, nie chcąc się zgodzić na jego przeniesienie do innej parafii. Kurja biskupia nie chce pomimo próśb właścicieli cofnąć swego rozporządzenia.

